آرمان ملی
armanmeli.ir
سال هفتم
شماره ۱۹۹۰
یکشنبه
۱۴۰۳ • ۰۹ • ۱۸
۶ جمادی‌الثانی ۱۴۴۶/ ۸ دسامبر ۲۰۲۴

ذره بین

اصلاح‌طلبان در استانداری‌ها

استانداران روحانی و رئیسی بی‌نصیب نماندند

روز چهارشنبه، ۱۴ آذرماه و پس از مشخص شدن استانداران البرز و آذربایجان غربی، روند انتخابات استانداران در دولت چهاردهم به ایستگاه پایانی خود رسید. اسکندر مومنی، وزیر کشور در مدت زمان بررسی، انتخاب و انتصاب استانداران گاه و بیگاه نیز با انتقاداتی روبه‌رو می‌شد اما در نهایت این پرونده را بست تا از این پس بنا به روایت خودش استانداران منصوب شده را برای یکسال با عملکردشان مورد ارزیابی قرار دهد.

استانداران بومی

کمی به عقب‌تر بازگردیم، در روزهایی که وزیر کشور در تب و تاب تغییر استانداران بود، آن هم زیر ضرب سنگین مطالبات و انتظاراتی که از او در این انتصابات وجود داشت؛ بومی بودن استانداران و آشنایی آنان با استان یکی از مهم‌ترین نکاتی بود که از سوی چهره‌های سیاسی بر آن تاکید می‌شد. آنچنان که مجید نصیرپور، نماینده سراب در مجلس گفته بود: بومی بودن در سمت‌هایی مثل استانداری حتما مزیت‌هایی دارد و در سطح پایین‌تر یعنی معاونت و فرمانداری می‌تواند چالش‌هایی هم داشته باشد. لذا به‌صورت موردی باید درباره تک‌تک‌شان در وزارت کشور کار شود و ما هم به‌عنوان نماینده مجلس باید کمک کنیم چهره‌های حداکثری انتخاب شوند و به کمتر از این نه نمایندگان مجلس و نه سایر افراد و دستگاه‌ها نباید رضایت دهند.» بررسی رزومه استانداران منصوب شده نشان می‌دهد که وزیر کشور به انتخاب استانداران بومی توجه زیادی داشته است. چنانچه ۵۵ درصد استانداران بومی و تنها ۴۵ درصد آنان غیربومی هستند.

نماینده در استانداری

در میان برخی از استانداران دولت چهاردهم، برخی از آنان سابقه پارلمانی هم در کارنامه خود دارد. هادی حق‌شناس و غلامحسین مظفری از نمایندگان مجلس هفتم بودند و محمدرضا موالی‌زاده نیز تجربه حضور در دوره‌های چهارم و پنجم مجلس را دارد. آرش زره تن‌لهونی هم از نمایندگان مجلس یازدهم و محمدجواد کولیوند از نمایندگان مجلس دهم بودند. همچنین در چند روز گذشته، محمد آشوری تازیانی، نماینده بندرعباس، قشم و ابوموسی از نمایندگی که تجربه حضور در ۶ دوره مجلس را در کارنامه دارد، برای حضور در استانداری هرمزگان استعفا داد که با موافقت نمایندگان مجلس مواجه شد. رضا رحمانی نماینده آذربایجان غربی هم سابقه نمایندگی در پرونده خود دارد.

سهم اصولگرایان

«قطعا و مسلما استانداران باید اصلاح‌طلب باشند. معاونان وزرا همه باید اصلاح‌طلب باشند.» این جمله را رسول منتجب‌نیا، فعال سیاسی اصلاح‌طلب خطاب به رئیس جمهور مطرح کرده بود اما علاوه بر رسول منتجب‌نیا، اصلاح‌طلبان دیگر هم بر این باور هستند که مسعود پزشکیان نباید حامیان خود را تنها بگذارد و آن را یک خطای سیاسی راهبردی می‌دانند. خاصه آنکه دولت چهاردهم در هنگام انتخابات استانداران استان‌های یزد، اصفهان با انتقادات و چالش‌هایی از سوی رسانه‌ها و حامیان انتخاباتی خود مواجه شد. اما بررسی‌ها از انتخابات استانداران نشان می‌دهد که اصلاح‌طلبان حضور پرتعدادتری را نسبت به اصولگرایان و حتی مستقلان در سکانداری استانداران به دست آوردند. با بررسی گرایش‌های سیاسی استانداران در دولت چهاردهم می‌توان دریافت که ۵۳ درصد استانداران اصلاح‌طلب هستند، ۲۳ درصد آنان مستقل و ۲۳ دیگر به اصولگرایان اختصاص پیدا کرده است. همچنین یکی دیگر از نکات قابل توجه، در انتخابات استانداران، حضور پرتعداد استانداران و مدیران دولت روحانی در دولت پزشکیان است.

ابقای استاندار

اما، در میان دست پر اصلاح‌طلبان و دولتمردان سابق حسن روحانی در دولت پزشکیان، چند سهم نیز به استانداران دولت سیزدهم و حتی برخی از حامیان انتخاباتی مسعود پزشکیان اختصاص پیدا کرده است. مجتبی عبداللهی استاندار البرز، که ابتدا در دولت سیزدهم در سال ۱۴۰۰ به این سمت منصوب شد و آخرین نفری بود که امضای وزیر کشور پای حکم او نشست، تنها استانداری است که در سمت خود ابقا شده است. استانداران دیگر استان‌ها، هر چند در شهرهای ماموریت خود، جابه‌جا شدند اما محمدصادق معتمدیان، مسعودی امامی یگانه و محمدرضا هاشمی از جمله افرادی بودند که در دولت سیزدهم به‌عنوان استاندار مشغول به کار بودند. همچنین بررسی‌ها نشان می‌دهد برخی از استانداران دولت چهاردهم، از حامیان انتخاباتی مسعود پزشکیان بودند. جعفر مردانی استاندار چهارمحال بختیاری، مسعود امامی یگانه استاندار اردبیل و محمدعلی طالبی استاندار کرمان از روسای ستاد انتخاباتی مسعود پزشکیان بودند. محمدجواد کولیوند از دیگر حامیان پزشکیان در ایام انتخابات بود.

«آرمان ملی» تحقق حل مساله FATF را بررسی می‌کند؛

داخلی یا بین‌المللی؟

مهدی پازوکی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»: تصویب FATF مهم‌تر از قوانین دیگر است

آرمان ملی- حمید شجاعی: مسعود پزشکیان درحالی با شعارها و وعده‌های مطرح شده دولت چهاردهم را در دست گرفت که آن وعده‌ها از جنس دغدغه‌های جامعه بود و به همین دلیل منشأ حمایت مردم از او نیز شد. همین دغدغه‌مندی بود که باعث شده پزشکیان بتواند دولت خود را تشکیل دهد. وعده‌هایی مثل رفع فیلترینگ، حل مشکلات اقتصادی، مذاکره و رفع تحریم‌ها، ایجاد فرصت‌های برابر، برقرای عدالت، حل مشکلات موجود در حوزه زنان و... که هر کدام در جای خود تلاش‌های مضاعفی را در جهت تحقق و حل و فصل می‌طلبد. اما یکی از این وعده‌ها که همواره چه قبل از انتخابات و چه بعد از انتخابات از سوی رئیس جمهور مطرح می‌شد و لزوم پیگیری آن نیز بسیار مورد تاکید بود بحث پیوستن به گروه اقدام مالی مشترک موسوم به FATF است که بارها طی سال‌های مختلف بدان اشاره شده است. اما از همان زمان که در دولت حسن روحانی بحث پیوستن ایران به FATF کلید خورد مخالفت‌ها نیز با این مساله نمایان شد. نگرانی دلواپسان و تندروها از جهت فاش شدن رازهای نقل و انتقال پولی کشور بود که به واسطه پنهانکاری می‌توانسته‌ایم تحریم‌ها را دور بزنیم. دولت همان زمان اعلام کرد که با در نظرگرفتن شروطی می‌توان همچنان به نقل و انتقال‌های ایمن ادامه داد اما سخت‌گیری تندروها رنگ و بوی سیاسی داشت و عجیب اینکه در دوران رقابت‌های انتخاباتی یکی از نامزدها به این مهم اشاره کرد که تندروها با پیوستن به FATF مخالف نیستند و مخالفت آنها صرفا از جهت انجام این کار توسط دولت روحانی بوده است. با روشن شدن این نکته بسیار مهم به نظر می‌رسید که پزشکیان می‌تواند این مساله را به سرانجام برساند. موضع دولتمردان مختلف رئیس جمهور از وزیر اقتصاد گرفته تا معاونان رئیس جمهور و سایر مقامات مرتبط همگان بر لزوم تسریع در حل و فصل مساله FATF تاکید دارند. چه اینکه اخیرا وزیر اقتصاد و دارایی در خصوص FATF گفت: «کارهای فنی و حقوقی درخصوص FATF را باید پیگیری کنیم از مجرای قانونی نیز در حال پیگیری هستیم. ان‌شاءا... اگر به نتیجه رسیدیم خدمت شما خواهیم گفت». حال اینکه پزشکیان در مقام رئیس جمهور و عضو حقوقی مجمع تشخیص مصلحت نظام چه میزان می‌تواند این مجمع را راضی به تصویب لوایح باقی مانده از FATF کند امری که نه محال اما بسیار سخت است.

کدام FATF؟

روز گذشته بود که رئیس جمهور در مراسم روز دانشجو به دانشگاه صنعتی شریف رفت و ضمن بیان نکات مختلفی در مورد مسائل مختلف کشور یکی از راهکارهای موثر در زمینه مقابله با فساد را راه‌اندازی FATF در داخل کشور عنوان کرد و گفت: «امروز و در شرایطی که آمریکایی‌ها از آن سوی دنیا می‌دانند که ما با منابع مالی خود چه می‌کنیم، در داخل کشور یک کشتی با بارش گم می‌شود و ما متوجه نمی‌شویم، لذا اگر خواهان مبارزه با رانت و فساد هستیم باید FATF داخلی راه‌اندازی کنیم». امری که بعضا از سوی برخی روسای جمهور یا دولتمردان سابق نیز شنیده بودیم که در داخل باید شفاف‌سازی کنیم و همه چیز از جمله منابع مالی مانند سازوکار FATF شفاف گردد. لذا باید اذعان داشت، شکی نیست که نیت رئیس جمهور محترم خیر و به‌دنبال حل مسائل و مشکلات کشور است و نفس قضیه نیز که همه چیز باید شفاف و روشن باشد صحیح است، اما پرواضح است که تحقق این امر در کشور به‌دلیل موانع موجود امری به غایت مشکل و شاید در نگاه بدبینانه نشدنی است. چراکه اساسا مساله شفافیت آن در دستگاه‌ها، قوا و برخی نهادها چندان با استقبال روبه‌رو نشده و نمی‌شود. لذا اینکه رئیس جمهور بخواهد چنین امری که تحقق آن در گرو یک پذیرش همگانی از سوی نهادهای مختلف را مطرح کند امری مبارک بوده که تحقق آن بسیار سخت می‌نماید. لذا به نظر می‌رسد به ترتیب اولویت اگر دکتر پزشکیان همت خود را بر مبنای وفاق ملی بر حل و فصل مساله FATF و پیوستن به آن بگذارد بسیار موفق‌تر خواهد بود و دستاورد بهتری خواهد داشت. چراکه حتی اگر دولت موفق به لغو تحریم‌ها هم شود بدون پیوستن به FATF گره‌های مهم از پیش پای اقتصاد کشور باز نخواهد شد.

سیاست در خدمت اقتصاد

یک کارشناس مسائل اقتصادی در خصوص لزوم تصویب FATF اظهار داشت: الان طبق قانون برنامه هفتم قرار است که متوسط نرخ رشد اقتصادی ۸ درصد باشد یعنی الان که سال اول برنامه است ۸ ماه هم از سال گذشته در حالی‌که نرخ رشد اقتصادی متوسط ۴ سال گذشته چهار و نیم درصد بوده و برآورد مرکز پژوهش‌های مجلس این است که امسال هم چیزی حدود دو و نیم درصد رشد خواهیم داشت. مهدی پازوکی به «آرمان ملی» گفت: اگر روند اقتصادی همینطور که هست باشد سال آینده یعنی سال ۱۴۰۴ این نرخ رشد به دو درصد کاهش پیدا می‌کند. بنابراین یکی از اصلاحاتی که باید انجام بگیرد اصلاح در سیاست‌هایی از این دست است. یعنی دولت آقای پزشکیان اگر سیاست خود را در جهت تعامل با جامعه جهانی، خصوصا کشورهای توسعه یافته انجام ندهد، احتمالا نمی‌تواند به آن نرخ رشد برسد. وی افزود: باید به مخالفان FATF گفت که آیا شما می‌خواهید دولت ایران با جهان تجارت کند یا نه؟ اگر ایران می‌خواهد با جامعه جهانی تجارت کند نیاز دارد که سیستم بانکی کشور با سیستم بانکی کشورهای هدف کار کند. پازوکی بیان کرد: وقتی شما مقررات بین‌المللی را نپذیرید یعنی جزو لیست سیاه FATF باشید مثل ایران و کره‌شمالی و میانمار هیچ کشوری حاضر نیست با شما مبادله تجاری انجام دهد و شما نمی‌توانید اصلا گشایش اعتبار بکنید. لذا به نظر من این یک نوع خودتحریمی است. این گفته بدین معنا نیست که اگر FATF را بپذیریم مشکل اقتصاد ایران به طور کل حل می‌شود، بلکه در واقع والفجر مقدماتی است برای اینکه بتوانیم با جهان تعامل اقتصادی داشته باشیم. بنابراین مجمع تشخیص مصلحت نظام اگر به این درک رسیده باشد که آیا این کشور نیاز به یک رشد اقتصادی پایدار و مناسب دارد یا ندارد باید FATF را بپذیریم و این به نفع ماست. این کارشناس اقتصادی عنوان کرد: اگر ما دور خودمان بچرخیم، باری به هر جهت قدم برداریم و تعامل با جامعه جهانی نداشته باشیم قطعا نرخ رشد تحقق پیدا نخواهد کرد و ابعاد فقر گسترش پیدا می‌کند. لذا مجمع تشخیص باید خودش این کار را در پیش بگیرد و گوش به حرف تندروها ندهد. پازوکی تصریح کرد: الان اقتصاد ایران در گرو سیاست است و دولت آقای پزشکان باید کاری کند که سیاست در خدمت اقتصاد باشه نه اینکه اقتصاد در گرو سیاست باشد. تصویب FATF به مراتب واجب‌تر از برخی قوانین دیگر است.

برنامه جدید پزشکیان برای یار وفادارش در دولت

خداحافظی ظریف با تلگرام و واتساپ

پیام معاون محبوب پزشکیان به مخالفان چه بود؟

آرمان ملی- مطهره شفیعی: محمدجواد ظریف، با انتشار یادداشتی در شبکه اجتماعی ایکس، نوشت: «بر پایه دستور جناب دکتر پزشکیان گرامی و بدون دلواپسی و نگرانی از هیاهوها تمام توان و زمان خود و همکارانم در معاونت راهبردی ریاست جمهوری را وقف بررسی و پیشنهاد کلان راهبردهای بایسته برای پیشرفت و آبادانی کشور و رفاه و آرامش مردم دلاور ایران کرده‌ایم. امیدواریم بتوانیم به دور از جنجال‌های زودگذر سیاسی توان گسترده نخبگان ایران بزرگ را برای یاری رساندن به تصمیم‌گیری‌های راهبردی کشور بسیج کنیم. اینجانب در تمام دوران مسئولیت در سه دهه گذشته خود را موظف به پاسخگویی به مردم می‌دانستم و می‌دانم و به همین دلیل از زمان گسترش ارتباطات در فضای مجازی تاکنون برای هیچ یک از حساب‌هایم در فضای مجازی مدیر و ادمین نداشتم و تمامی پیام‌ها را خودم می‌خواندم و در حد امکان پیگیری و پاسخ می‌دادم. اما در چند ماه گذشته گستره شمار و تکرار پیام‌ها و حتی بازفرست‌ها به حساب‌هایم در فضای مجازی به اندازه‌ای رسید که تنها نگاهی گذرا و پاسخ به شمار کوچکی از آنها ساعت‌ها از وقت استراحت و پژوهش این خدمتگزار کوچک را در سحرگاهان می‌گرفت افزون بر این ناتوانی از پاسخ به بقیه آزردگی شمار فراوانی از دوستان را به همراه داشت. از این رو ناچار شدم حساب‌های خود را در تلگرام و واتساپ خاموش کنم از اینکه از این پس نمی‌توانم در فضای مجازی به‌صورت مستقیم و برخط در خدمت شما باشم شرمنده‌ام و صمیمانه پوزش می‌خواهم تقاضا دارم از این پس پیشنهادها و یا نقدهای خود را به نشانی ایمیل رسمی اینجانب JZarif@iripo.ir که توسط همکارانم برای اولین بار و از روی ناچاری بررسی و پیگیری شده و خلاصه آن به اینجانب گزارش خواهد شد ارسال فرمایید. بار دیگر از درک، ژرف بزرگواری و نگاه خطاپوش شما سپاسگزارم.»

افزایش فشار به ظریف

محمدجواد ظریف که در دولت روحانی وزیر امور خارجه بود و در این مسئولیت بارها مورد هجمه دلواپسان قرار گرفت، با اعلام آمادگی مسعود پزشکیان برای کاندیداتوری در انتخابات ریاست جمهوری در کنار او ایستاد و از تلاشی برای پیروزی پزشکیان فروگذاری نبود اما دلواپسان از حضور مجدد او به‌عنوان معاون یا وزیر در دولت چهاردهم می‌ترسیدند چراکه می‌دانستند این حضور سر بزرگی در مسیر تحقق اهداف آنهاست. دلواپسان که بهانه‌ای برای محکومیت ظریف پیدا نکردند، حضور فرزند او در خارج از کشور را به مشکلی بزرگ تشبیه کردند که مانع دریافت حکم مسئولیت از سوی ظریف می‌شد اما پزشکیان به این ادعاها توجه نکرد. معاونت ظریف بهانه‌ای برای هجمه مخالفان است حتی قالیباف چند روز قبل در چرخشی عجیب انتصاب ظریف به عنوان معاون رئیس جمهور را غیرقانونی خواند. حمایت پزشکیان از ظریف مانع رسیدن دلواپسان به اهدافشان است اما ظریف به خوبی می‌داند در شرایطی که فشارهای خارجی بر کشور زیاد است و از سوی دیگر موضوعاتی مانند نحوه اجرای لایحه حجاب سبب نگرانی‌هایی در داخل شده است، باید از ایجاد فشارهای بیشتر خودداری کرد. به نظر می‌رسد خداحافظی او با فضای مجازی بر همین اساس باشد.

فضای مجازی از نگاه ظریف

بدون شک توئیتر ظریف در حکم سخنگو برای او بود. ۱۱ شهریور ۹۶ محمدجواد ظریف گفته بود: «معتقدم که توئیتر و سایر امکانات فضای مجازی ابزارهایی هستند که می‌باید به‌صورت بهینه مورد استفاده قرار بگیرند و هم درصحنه داخلی و هم بین‌المللی می‌توانند مؤثر باشند. این دیدگاه شخصی بنده است. من از توییتر فعلا با توجه به مقررات داخلی به عنوان ابزار پیام‌رسانی، صرفا در سطح بین‌المللی استفاده کرده و به همین دلیل هم هیچ‌گاه توییت فارسی نداشته‌ام و توییت‌هایم را به انگلیسی و عربی ارائه کردم تا در فضای بین‌المللی با این رسانه که بسیار هم در فضای دیپلماسی رسانه‌ای مؤثر است مورد استفاده قرار بگیرد. البته معتقد هستم که توئیتر می‌تواند یک وسیله مؤثر هم برای داخل باشد. برای پیام داخلی تلاش کردم از اینستاگرام استفاده کنم؛ گرچه من در اینستاگرام تازه‌وارد هستم و مدت‌ها بیشتر در آن توییتر تمرکز داشتم ولی از اول سال ۹۶ در اینستاگرام حضور پیدا کردم که امیدوارم از آن مسیر هم بتوانم با استفاده از یک روشی که در ایران مورد قبول است و مورد استفاده است از این طریق ارتباط خوبی با دوستان عزیز در داخل کشور هم داشته باشم. معتقد هستم که امروز استفاده از فضای مجازی در واقع یک تحول اساسی در دنیا ایجاد کرده است و یک تحول بسیار مبارکی است به خاطر این‌که امروز امپراتوری‌های رسانه‌ای دیگر خیلی معنا نمی‌دهند، هر فرد می‌تواند با تولید پیام خوب و مناسب در صحنه جهانی تأثیرگذار باشد و این هم امکان حضور افراد به‌عنوان کنشگران اصلی در جامعه بین‌المللی را افزایش داده و هم مسئولیت افراد را بالابرده است که یک پیام می‌تواند خیلی سریع در صحنه بین‌المللی و یا در صحنه داخلی تبدیل به یک روند شود و این مسئولیت را هم ایجاد می‌کند که هر پیام‌رسان و هر تولیدکننده پیام با احساس مسئولیتی که ناشی از پدیدآمدن قدرت جدید است، در واقع پیام را تولید کند و پیام را منتشر کند. امیدواریم که همه ما از این فضا بهترین استفاده را داشته باشیم.»

توئیتر یا سخنگوی رسمی؟

توئیتر ظریف به تدریج هویت حقیقی یافت و از چارچوب اطلاع‌رسانی صرف خارج شد. چنانکه محمدجواد ظریف در نشست رونمایی کتاب «توئیتری شدن سیاست» گفت: «زمانی که پهپاد آمریکایی را در آب‌های خلیج فارس در مرز خودمان منهدم کردیم آمریکا ادعا کرد که این اتفاق در آب‌های بین‌المللی رخ داده است و من در توئیتر با انتشار تصویر نقشه‌ای که به‌صورت دستی طراحی شده بود، هجمه آمریکا را خنثی کردم. اقدامی که آقای پمپئو را آنقدر عصبانی کرد که گفت ظریف نقاشی بچه‌ها را توئیت می‌کند ولی همان نقشه بچگانه جلوی بروز یک جنگ را گرفت.»

گزارش

«آرمان ملی» آخرین تحولات خاورمیانه را بررسی می‌کند

گفتمان صلح در دمشق

حقیقت‌پور در گفت‌وگو با «آرمان ملی»: ایران بر سر سوریه معامله نمی‌کند

آرمان ملی- سیاوش پورعلی: تحولات خاورمیانه بعد از ۷ اکتبر روند پرسرعتی را در پیش گرفته و با این شرایط نمی‌توانیم حتی ساعات آینده را پیش‌بینی کنیم. از یک سو وضعیت در اراضی اشغالی و لبنان با بیم و امید جلو می‌رود و در همین منطقه شاهد گسترش حوزه نفوذ ترویست‌ها در جغرافیای منطقه هستیم. خبرهایی که از منطقه به جهان مخابره می‌شود، خاطرات حضور «خلافت اسلامی» را در خاورمیانه تداعی می‌کند ولی حالا بنا بر همین گزارشات گروه «تحریرالشام» رفته‌رفته به دمشق نزدیک می‌شود. تا این لحظه که گزارش را تنظیم می‌کنیم خبرهای محاصره دمشق توسط نیروهای تروریستی، تکذیب شده ولی ترس از حضور آنها در دمشق رفته‌رفته بیشتر می‌شود. در این گزارش به آخرین تحولات منطقه اشاره خواهیم کرد. همچنین در گفت‌وگویی به سفر فرستاده ایران به دمشق خواهیم پرداخت. باتوجه به حضور قبلی «علی لاریجانی» در بیروت و دمشق که توانست شدت جنگ بین اسراییل و لبنان را کاهش دهد، حالا گفته می‌شود بار دیگر مشاور رهبر انقلاب در سفری شبانه برای دیدار «بشار اسد» به دمشق رفته است. هرچند هنوز جزییات این سفر منتشر نشده است ولی همانطور که از کارنامه لاریجانی مشخص است احتمالا او در ادامه پازل گفتمان صلح پا به این ماموریت گذاشته است. حقیقت‌پور معتقد است: توانایی دیپلماسی لاریجانی را باید در تراز جهانی بسنجیم.

لاریجانی، دنبال تعادل

منصور حقیقت‌پور، تحلیل‌گر مسایل سیاسی-امنیتی در مورد آخرین شرایط خاورمیانه و حضور تروریست‌ها در سوریه به خبرنگار «آرمان ملی» می‌گوید: «جمهوری اسلامی همه تلاش خود را می‌کند تا بتواند معادلات را به سود دمشق بازگرداند، چون با توجه به خبرهای منتشر شده و حضور دوباره تروریست‌ها در منطقه شرایط قابل قبولی نیست. ترویست‌ها با پشتیبانی ترکیه، اسرائیل و آمریکا تلاش دارند منطقه «شام» را در اختیار خود بگیرند. مقامات کشور ما در این موقعیت باید کاملا هوشیارانه وضعیت را زیرنظر داشته باشند. فراموش نکنید که امنیت سوریه به‌نوعی امنیت ایران، لبنان، فلسطین و خاورمیانه محسوب می‌شود. جا دارد همه مقامات با انسجام و راهبردی مشخص و معین به این شرایط ورود کنند. مسئولان ما باید با آنچه راهبرد یکسان نامیده می‌شود، چه در صحنه میدان و چه در صحنه‌های سیاسی و دیپلماسی باید به‌نوعی ورود کنند که منافع خاورمیانه را تامین کنند. اکنون وضعیت به‌گونه‌ای است که هر اقدامی که از دست ما بر می‌آید برای تغییر شرایط سوریه باید انجام دهیم.» مشاور علی لاریجانی، در مورد اینکه برخی رسانه‌ها از معامله تهران بر سر دمشق حرف می‌زنند، آیا می‌توانیم این تئوری را مد نظر قرار دهیم، ادامه می‌دهد: «توجه داشته باشید که این مورد اصلا نیازی به تحلیل ندارد چون ایران هرگز اهل معامله بر سر محور مقاومت نیست. ایران شرایط سختی در زمان جنگ تحمیلی داشت و می‌توانست برای بهبود شرایط خود در مورد وضعیت افغانستان در آن روزها معامله کند، تا بتواند شرایط سخت را تغییر دهد ولی هرگز وارد مذاکره در این مورد نشد. آن روزها جمهوری اسلامی که از بلوک غرب فاصله گرفته بود می‌توانست اندکی کوتاه بیاید تا از حمایت‌های بلوک شرق استفاده کند. شرایط کنونی ایران با آن روزها اصلا قابل مقایسه نیست و همواره نشان داده‌ایم که به‌دنبال آرمان‌های خود هستیم و هرگز از جنگ نترسیده و عقب‌نشینی نخواهیم کرد. جمهوری اسلامی نشان داده که اهل چنین معامله‌هایی نخواهد بود». نماینده پیشین مجلس در واکنش به سفرهای متعدد علی لاریجانی به خاورمیانه و اینکه چه معنایی می‌تواند، داشته باشد و جمهوری اسلامی با اعزام فردی مانند لاریجانی به‌دنبال چیست، اضافه می‌کند: «او همواره به‌دنبال ایجاد تعادل در سیاست خارجی است و همانطوری که تجربه نشان داده لاریجانی از توانایی بالایی در حل چالش‌ها، بررسی موقعیت، مذاکره با تاکید بر دیپلماسی برخوردار است. می‌توان گفت که لاریجانی در تراز جهانی است و می‌تواند در چنین مسائلی تاثیرگذار باشد. او چهره آشنا و شناخته شده‌ای در سطح بین‌المللی است که با چاشنی تعقل موضوعات داخلی و خارجی را بررسی می‌کند. او امین و مشاور نزدیک مقام معظم رهبری است و می‌تواند آنچه را که برعهده او گذاشته می‌شود، با موفقیت به اتمام برساند. همانطوری که مشاهده کردیم سفرش به لبنان و سوریه بسیار موثر بود و توانست اقدامات موثری را انجام دهد. سفر کنونی او به دمشق هم در همین راستا خواهد بود. او نشان داده که هرچه نظام به او بگوید انجام خواهد داد و به نوعی سرباز ایران محسوب می‌شود.» فرمانده سابق سپاه قدس در پاسخ به سوالی در مورد اینکه ریشه گروه تروریستی از کجا آب می‌خورد، می‌گوید: «حمایت میدانی و مالی را ترکیه انجام می‌دهد زیرا براساس اطلاعات به‌دست آمده این کشور مرزهای خود را برای تردد تروریست‌ها باز کرده است و هم حمایت‌های مالی انجام می‌دهد. حمایت‌های تسلیحاتی و اطلاعاتی این گروهک‌های تروریستی از سوی آمریکا و رژیم اسراییل تامین می‌شود. البته نباید از کنار خیانت اروپایی‌ها به این راحتی‌ها عبور کنیم. کشورهای عربی هم انگار اتفاقی در خاورمیانه رخ نداده و همواره سکوت اختیار می‌کنند ولی آنها هم می‌دانند که موج گسترش تروریسم در خاورمیانه گریبان کشورهایی عربی مانند مصر، اردن، عربستان را خواهد گرفت. تجربه نشان داده این گروهک‌های تروریستی نمی‌توانند با پیاده‌روی سوریه را اشغال کنند در ادامه ورق برخواهد گشت و نیروهای اصلی و مدافع سوریه منطقه را پاکسازی خواهند کرد».

حضور در سوریه

یعقوب رضازاده، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس در مورد آخرین تحولات سوریه و با اشاره به دیدار مشاور مقام رهبری با بشار اسد بیان داشت: «اخباری که از سوریه به دست ما می‌رسد متاسفانه اخبار خوبی نیست و یک مقدار نگران‌کننده است. صحبت‌هایی با دولت روسیه شده است و همچنین اقداماتی درحال انجام است. ما به هیچ‌وجه مستشاران خودمان را از سفارت ایران در دمشق خارج نکرده‌ایم و همچنان در سوریه و دمشق هستیم. با سفر آقای لاریجانی به سوریه و همچنین سفر مسئولان امیدوار هستیم که این مشکلات بخیر بگذرد». این نماینده مجلس در پاسخ به اینکه آیا حقیقت دارد که بشار اسد و خانواده‌اش سوریه را ترک کردند، اظهار کرد: «خیر؛ این موضوع صحت ندارد و آقای لاریجانی در دمشق با ایشان ملاقات داشتند».